

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 14. Postni pastirski list za leto 1940 o rešilni moči krščanstva. — 15. Postna postava za leto 1940. — 16. Slovstvo. — 17. Osebna naznanila.

14.

Postni pastirski list za leto 1940 o rešilni moči krščanstva.

IVAN JOŽEF,

po božjem usmiljenju in po milosti svetega Očeta škof lavantinski in apostolski upravitelj Slovenske Krajine ter delov krške in sekovske škofije, dragim duhovnikom in vernikom pozdrav in blagoslov!

V Gospodu ljubljani škofljani!

1. Živimo v dobi, kakor enake menda še ni bilo v zgodovini človeštva. Ves svet je vznemirjen. V velikem delu Evrope in tudi v drugih pokrajinah svetá divjajo strašne vojne in se bijejo krvavi boji, v katerih se uničuje na milijone človeških življenj, na stotine milijard ljudskega premoženja. Poleg teh vojnih grozot: koliko nezgod in nesreč na svetu po vremenskih uimah, poplavalah, potresih; koliko medsebojnih prepиров, sovraštrev, pobojev; koliko hudobij, grdobij, pregreh! Zdi se, da se dobesedno izpolnjuje, kar je božji Zveličar napovedal za čas svojega drugega prihoda, za dobo pred sodnim dnevom: Slišali boste o vojskah in o vojnih vesteh... Vstal bo narod zoper narod, in kraljestvo zoper kraljestvo, in lakota, kuža in potresi bodo po mnogih krajih: vse to bo pa le začetek bolečin. Takrat vas bodo predajali v stiske in vas morili; in sovražili vas bodo vsi narodi zaradi mojega imena (Mt. 24, 6—9).

2. Mi, dragi verniki, moramo biti hvaležni večnemu Bogu, da nas je doslej ohranjal pri življenju in zdravju; da nam je dajal, če ne v preobilni, pa vsaj zadostni meri, česar potrebujemo za vsakdanje življenje; da nam je prizanašal s strahotnimi preizkušnjami, s kakršnimi je obiskal in obiskuje druge

kraje in narode. Pa tudi mi imamo dovolj vzrokov, da s skrbjo in strahom gledamo v prihodnost. Že sedaj se čuti tudi pri nas pomanjkanje najpotrebnejših reči, vedno rastoča draginja, skoraj splošna nezadovoljnost. In kar je huje: dasi je v škofiji mnogo dobrih društev in družb, mnogo cerkvenih prireditev in pobožnosti, mnogo svetih spovedi in obhajil, se je vendar v duhovnem oziru razpaslo marsikaj, kar ni prav ne pred Bogom, ne pred ljudmi. Sveti Oče Pij XII. je v pismu ameriškemu škofom meseca novembra preteklega leta naštel žalostne stvari, ki nasprotujejo božjim postavam in pravemu redu: »slepa sebičnost, uživanjaželjnost, nezmernost v uživanju opojnih pijač, nespodobna moda, zločinstva celo med mladoletniki, strast po oblasti, zanemarjanje revežev, kopičenje krivičnega bogastva, srditi prepiri, lahkomišno sklepanje zakonov, ločitve, razpad družine, nepokorščina otrok do staršev, upadanje rojstev, pomekhuženje rodu, preziranje oblasti, upornost na eni in suženjski duh na drugi strani . . .«

To so stvari ki žalijo Boga in so v nesrečo posameznikom in družbi. Če se ne bomo obrnili proč od teh stvari ter oklenili Boga in njegovih zapovedi se ne bomo mogli ne čuditi ne pritoževati, če bodo prišle tudi nad nas nadloge in kazni, kakor si jih zaslužimo.

3. Da, dragi moji, vzrok vsega zla in vsega trpljenja na svetu je greh, je človeška nepokorščina in upornost proti volji neskončno pravičnega Boga. Greh prvega človeka je izpremenil zemljo v solzno dolino, in krivda Adamovih otrok, ki skozi stoletja in tisočletja zanemarjajo božje zapovedi in delajo, kar je prepovedano, izziva in kliče božjo pravičnost, da pošilja človeškemu rodu v pokoro zaslužen kazni.

S trpljenjem in smrtjo na križu nam je Sin božji Jezus Kristus sicer pridobil pravico do zveličanja in nam je v sveti katoliški Cerkvi pripravil pripomočke, da se moremo izogniti večni kazni na kraju pogubljenih; a časne nadloge in stiske, ki tarejo posameznike in vso človeško družbo, so ostale. Bog jih dopušča, pa ne samo v dokaz svoje stroge pravičnosti, ampak tudi — pomnite to, ljubi verniki — v dokaz svojega usmiljenja in svoje ljubezni. S trpljenjem nas hoče Bog odvrniti od greha, in tako rekoč prisiliti k spoznanju, kako hudo in grenko je človeku, ako zapusti Gospoda svojega Boga in se ga nič več ne boji (Jer. 2, 19).

4. Dobri kristjani razumejo ta pomen trpljenja in se znajo s trpljenjem okoristiti. Misel, da jim trpljenje pošilja dobri Oče nebeški; da s trpljenjem morejo zadostiti božji Pravičnosti za svoje vsakdanje pregreške ter že na tem svetu odslužiti kazni, ki bi jih sicer čakale v večnosti; misel, da je trpljenje od Boga jim naložena preizkušnja — blagor jim, če jo dobro prestopijo — in priložnost, da si množijo zasluženje in plačilo v večnosti: ta misel dobre kristjane tolaži, pa jim trpljenje lajša, pa jih nagiba, da se v stiskah in nadlogah vdajo v voljo božjo, po zgledu božjega Zveličarja na Oljski gori: *Oče, ako hočeš, vzemi ta kelih od mene, vendar ne moja, ampak tvoja volja se zgodi!* (Lk. 22, 42.) Obenem morejo dobri kristjani upati, da jih bo usmiljeni Bog, ako mu ostanejo zvesti, obvaroval prehudih nesreč in jim bo prizanašal s stiskami, ki bi jih z lastnimi močmi ne mogli prenesti!

5. Nasprotno pa tisti, ki se ne menijo za Boga ali mu nasprotujejo, v trpljenju nimajo nobene tolažbe, nobene olajšave, nobenega upanja, pač pa kličejo nase jezo božje Pravičnosti, da jih tem huje kaznuje, jim odtegne svojo milost, ljubezen in varstvo, pa jih prepusti njihovi nesrečni usodi. Takó se vedno uresničuje izrek Svetega Duha: *Pravičnost narod povzdiguje, greh pa ljudstva dela nesrečna* (Preg. 14, 34).

6. V Gospodu ljubljeni verniki! Zavedajmo se in ne pozabimo: **Da je na svetu tako hudo, kakor je sedaj, je edini vzrok v tem, ker se je svet obrnil od Boga in zavržel krščanstvo.** (Broš. proti komunizmu, 5, str. 16.) Izpolnjuje se, kar je zapisal apostol ljubezni, sv. evangelist Janez: *Beseda, Sin božji, je bil na svetu, pa svet ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli* (Jan. 1, 10. 11).

Svet ga ni spoznal: svet ne pozna Kristusa in ga noče poznati, ker nima dobre volje. *Njegovi ga niso sprejeli:* to velja o izrazitih sovražnikih božjih, kakršni so brezbožni komunisti, ki sami pravijo in pišejo, da hočejo z zemlje iztrebiti Ime božje ter vero v Boga uničiti s popolnim brezboštvom. V ta namen skrunijo samostane, rušijo svetišča, zažigajo cerkve; preganjajo, mučijo in morijo škofove, duhovnike in vernike samo zavoljo krščanskega imena, in to na bolj grozovite načine, kakor so delali rimski trinogi s prvimi kristjani. Takšne nečloveške grozovitosti so uganjali zadnja leta v Rusiji,

Mehiki in Španiji, pa jih sedaj počenjajo v nesrečni poljski državi, vkolikor so jo nasilno zasedli. Bog nas varuj teh božjih in naših sovražnikov! — Tudi ne poznajo prav in ne sprejmejo Kristusa tisti, ki se sicer nazivljejo in štejejo za kristjane, ki pa svojih verskih dolžnosti ne izpolnjujejo; ki malo ali nič ne molijo, ne hodijo v cerkev k službi božji, ne prejemajo svetih zakramentov niti ne ob velikonočnem času, ne držijo ne praznikov ne postnih dni; ki ne poznajo krščanske ljubezni do bližnjega; ki se ne menijo za božje in cerkvene zapovedi, pač pa lahkomišelnost ravnajo proti svoji veri in vesti, če se jim obeta dobra kupčija, bogata ženitev, ugodna služba . . . Takšni mlačni in malomarni kristjani nadelujejo pot sovražnikom božjim ter nosijo odgovornost, ako oni imajo uspehe pri svojem brezbožnem delu.

7. Prvi kakor drugi niso dobre, blage volje; zato sami niso deležni miru, ki so ga angeli oznanjali pri rojstvu Odrešenikovem v božični noči, pa tega miru ne morejo dati ne posamezniku, ne posredovati človeški družbi. Pravijo sicer, da bodo priborili ljudem svobodo, enakost in bratstvo; trdijo, da bodo dobrine sveta enako razdelili med tiste, ki trpijo uboštvo in pomanjkanje; obljublajo namesto nebes raj na zemlji: v resnici pa sejejo trpljenje in sužnost in grozo, kjerkoli zavladajo. Sami so v zmoti in druge zvajajo v zmoto. Niso apostoli resnice, pravice in ljubezni, kakor jo je prinesel na svet Kristus, Sin božji, ampak so odposlanci začetnika laži, krivice in sovraštva; so pomagači hudobnega duha, ki hoče našo časno in večno pogubo. O njih velja svarilo Gospodovo: Varujte se lažnivih prerokov, ki prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so grabežljivi volkovi (Mt. 7, 15). Če vam tedaj kdo poreče: Glejte, tukaj je Kristus, ali: Tam je, ne verjemite. Vstali bodo namreč krivi Kristusi in krivi preroki in bodo delali velika znamenja in čudeže, tako da bi tudi izvoljene premotili, če bi bilo mogoče... Nikar jim ne verjemite! (Mt. 24, 23—26.)

O ljubi škofljani, od krivih Kristusov in lažnivih prerokov, od sovražnikov božjih, nam ne bo došla rešitev!

8. Rešitev iz zmede in bede, v katero je človeštvo zabredlo, tako naglašajo sveti Oče Pij XII. v svojem prvem apostolskem pismu, ki nam ga je poslal na praznik Kristusa Kralja — rešitev

nam bo prišla le od Njega, ki je dejal: Jaz sem luč sveta. Kdor gre za menoj, ne bo hodil v temi, marveč bo imel luč življenja (Jan. 8, 12) — in zopet: Jaz sem pot in resnica in življenje (Jan 14, 6), to je, od Jezusa Kristusa. — Rešitev nam bo prišla od svete Cerkve, ki nepokvarjeno in neokrnjeno oznanja Kristusov nauk. — Rešitev nam bo prišla le iz vere v Jezusa Kristusa in iz načel resnice, pravice in ljubezni, kakor jih ta vera uči, zastopa in oznanjuje.

Ako hočemo biti deležni milosti in miru, varstva in blagoslova Gospodovega, moramo Njega, Njegove nauke in zapovedi, Njegova načela sprejeti v svoje mišljenje, govorjenje, življenje — in to vselej in povsod, v sreči in nesreči, v veselju in žalosti, med stenami stanovanja in v široki javnosti.

Sprejme naj božjega Zveličarja za svojega Gospoda posameznik: naj ukloni razum pod Njegovo resnico v ponižni veri, voljo pod Njegove zapovedi v čistem, brezgrajnem življenju po veri, pa mu bo duša polna miru, srce polno veselja, kakršno morejo občutiti le otroci božji.

V medsebojnem razmerju, v odnošajih do bližnjega naj se izpolnjuje Gospodova zapoved: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe (Mt. 19, 19), Njegova lastna razlaga te zapovedi: Vse, kar hočete, da bi ljudje vam storili, storite tudi vi njim (Mt. 7, 12) in Tobijev opomin: Kar nočeš, da bi kdo drugi tebi storil, glej, da ti nikdar drugemu ne storiš (Tob. 4, 16). Če se bo to izpolnjevalo, bo zavladalo v ožji in širši družbi dobro sosedstvo, pravo prijateljstvo, resnično bratstvo.

Družine naj se uredijo tako, da bo moglo v njih bivati in svoj blagoslov deliti božje Dete, kakor v družini Nazareški. To Sveto družino je papež Leon XIII. postavil za zgled krščanskim družinam. »Očetje imajo v svetem Jožefu najboljšega učitelja očetovske čuječnosti in skrbnosti; matere vidijo v presveti Devici in božji Materi prelepo sliko ljubezni in sramežljivosti, ponižne vdanosti in popolne zvestobe; otroci pa morejo v Jezusu, ki je bil Mariji in Jožefu pokoren, občudovati, častiti in posnemati božji vzor ubogljivosti.« Tako veliki papež Leon XIII. (Breve »Neminem fugit«, 14. junija 1892.) Sv. apostol pa v pismu Kološanom podaje družinam ta-le hišna pravila: Vse,

kar delate, v besedi ali v dejanju, vse storite v imenu Gospoda Jezusa in po njem zahvaljujte Boga in Očeta. **Žene**, bodite podložne možem, kakor se spodobi v Gospodu. **Možje**, ljubite svoje žene in ne bodite osorni proti njim. **Otroci**, bodite staršem poslušni v vsem, zakaj to ugaja Gospodu. **Očetje**, ne srdite svojih otrok (s preveliko strogotstjo), da jim srce ne upade. **Služabniki**, bodite v vsem poslušni zemeljskim gospodarjem, ne s službo na oko, kakor bi hoteli ljudem ugajati, ampak s preprostim srcem, v strahu Gospodovem. Kar koli delate, delajte iz srca kakor Gospodu in ne kakor ljudem, ker veste, da boste od Gospoda prejeli povračilo dediščine (plačilo v nebesih). Gospodu Kristusu služite; zakaj, kdor dela krivico, bo prejel po tem, kar je krivičnega storil, in (pri Bogu) pristranosti ni. **Gospodarji**, dajajte služabnikom, kar je pravično in primerno, ker veste, da imate tudi vi Gospoda v nebesih. — **(Vsi)** bodite v molitvi stanovitni, čujte v njej in se zahvaljujte. Molite obenem tudi za nas, da Bog odpre vrata našemu nauku, ko vam oznanjamo Kristusove skrivnosti. (Kol. 3, 17—25; 4, 1—3). — O dragi verniki, ali krščanska družina, v kateri vlada strah božji, v kateri se spoštuje volja božja, v kateri je zakonska zvestoba in ljubezen blagoslovljena z vrsto zdravih sinov in pridnih hčerâ: ali takšna družina ni podoba nebes, dom rajske sreče na zemlji? Skrbite, da bo v vaših družinah tako!

Božje postave Kristusove vere naj upoštevajo pri svoji zakonodaji občinske in državne uprave in vsi, ki vodijo usodo narodov: kmalu bo manj strankarskih zapletljiv in mednarodnih problemov; oboroževanje, ki tako obremenuje ljudsko imetje, se bo moglo zmanjšati ali bo postalo odveč; vojne in vojne nevarnosti bodo prenehale.

Z zapovedmi božjimi naj računajo v svojem delu in poslovanju kmetijstvo in obrt, trgovina in industrija. Blagodejna posledica bo ravnovesje med proizvodi

raznih strok in njih cenami; omiljena bo brezposelnost in beda; utrjeno poštenje in medsebojno zaupanje.

Znanost in umetnost, pouk in izobrazba, nega telesa in sport naj spoštujejo večnoveljavne božje resnice in naj se ravnaajo po zahtevah krščanske dostojnosti in sramežljivosti. Takó bo med mladim rodóm manj pohujšanja in pokvarjenja, pa več plemenitosti in značajnosti.

Načela Kristusove pravičnosti in ljubezni naj sprejmejo gospodarji in uslužbenci, delodajalci in delavci, ter naj vselej in povsod dosledno izvajajo ta načela, kakor k temu opominja in navaja sveta Cerkev po izjavah svojih poglavarjev, rimskih papežev. Le na tej podlagi bo prav rešeno socialno, družabno, delavsko vprašanje; zadovoljivo bodo rešena tudi narodnostna, politična in druga vprašanja, ki danes vznemirjajo svet, in preprečeno bo rovarjenje prevratnih sil.

9. V Gospodu ljubljeni verniki! Mene, vašega od Boga vam postavljenega škofa, čaka pred božjim Sodnikom oster odgovor za vaše neumrljive duše. Zato vas v imenu božjem prosim, naj vsak na svojem mestu stori, kar mu veleva vera in vest, kar zahteva od njega krščansko ime, kar mu oznanjuje in zapoveduje sveta katoliška Cerkev. Vestno izpolnjujte svoje verske dolžnosti; radi in pobožno molite; posvečujte nedelje in praznike s počitkom od težkega dela in z obiskom službe božje; pogosto prejemajte svete zakramente, in nikogar naj ne bo, ki bi ne opravil svete spovedi in ne prejel svetega velikonočnega obhajila; varujte se greha, ki vas loči od Boga, in skrbite, da boste vedno v posvečujoči milosti božji; bodite miroljubni in radi odpuščajte razžaljivcem, da bo Bog vam odpuščal vaše dolgé; nikar se ne vdajajte kletvi, nezmernosti, nečistosti, da si ne boste sami zapirali vrat v nebesa; pustite tuje blago pri miru, en krivični vinar deset pravičnih požre; delajte dobro, kjer in kakor morete, in v dobrih delih nikar ne omačajte; ne poslušajte lažnivih zapeljivcev, ki vas hočejo odvrniti od Boga in od svete Cerkve; pridobivajte kakor apostoli svojo okolico za Kristusa; božjo in našo Mater Marijo po otroško častite; zelo ljubite Jezusa v presveti Hostiji; zvesti ostanite Bogu, in Bog vas tudi v teh težkih časih ne bo zapustil.

Drug za drugega molimo in vsi skupaj Boga prosimo, naj nas On ohrani in združuje v svoji sveti veri, in naj nam s svojo milostjo pomaga, da bomo mogli po tej veri živeti do konca;

naj nas On varuje vojnih grozot in naši lepi škofiji podeli mirne čase;

ako pa nam je odmenil težje čase preizkušnje, naj nam On da svojo moč in pomoč, da jih bomo prestali tako, kakor bo Njemu v slavo, nam pa v zveličanje.

Milost Gospoda Jezusa z vami. Moja ljubezen je z vami vsemi v Kristusu Jezusu. (I. Kor. 16, 23).

Blagoslov Boga vsemogočnega † Očeta in † Sina in † Svetega Duha naj pride nad vas in naj vedno pri vas ostane. Amen.

V Mariboru, na god spreobrnjenja sv. apostola Pavla, dne 25. januarja 1940.

† Ivan Jožef,

škof in apostolski administrator.

Opomba. Pastirski list naj čč. gg. dušni pastirji po prejemu sami proučijo, potem pa eno, ali dve zaporedni nedelji počasi in razločno preberejo vernikom s prižnice. — Kjer se vrši služba božja v drugem jeziku, tam naj si čč. gospodje po zgornjem listu priredijo prevod ali vsebinsko enako pridigo.

Ako se v kateri župniji želi več izvodov Pastirskega lista, naj gg. dušni pastirji naznanijo zaželjeno število škofijskemu ordinariatu, ki bo naročilom po možnosti ustregel.

Postna postava za leto 1940.

V zmislu občnih postnih zapovedi (Can. 1250—1254) in s papeškim pooblastilom, danim z odlokom svete konciljske kongregacije dne 21. novembra 1938, se določi za leto 1940 naslednja postna postava:

I. Dnevi, ob katerih je zapovedano, v jedi si pritrgati in obenem zdržati se mesa in mesne juhe, torej popolni ali strogi postni dnevi so:

1. Pepelnična sreda;
2. petki štiridesetdanskega posta in velika sobota dopoldne (od pol dneva naprej neha vsak post);
3. petki kvatrnih tednov;
4. dnevi pred Binkoštni, pred praznikoma Marijinega vnebovzvetja in Vseh svetnikov ter pred Božičem. Na dan pred Božičem preneha vsak post pri večerji.

II. Dnevi, ob katerih je sicer dovoljeno meso uživati, toda le enkrat na dan se nasititi, zjutraj in na večer pa le nekaj malega zaužiti, so naslednji:

1. Vsi drugi dnevi štiridesetdanskega posta razen nedelj;
2. srede in sobote štirih kvatrnih tednov.

Vse te dni, ob katerih je le zapovedano si pri jedi pritrgati, je vernikom dovoljeno uživati mesne jedi tudi pri večerji. Tudi se more obed zamenjati z večernim okrepcilom, dovoljeno je torej, da opoldne le kaj malega zaužijemo, pa se zvečer nasitimo ali imamo glavno kosilo. Ni prepovedano uživati pri isti pojedini ribe in meso.

III. Dnevi, ob katerih je prepovedano le uživanje mesa in mesne juhe, so vsi ostali petki celega leta.

Ob vseh postnih dneh je dovoljeno uživanje mlečnih in jajčnih jedi ter raba mesne zabele ali živalske maščobe.

Ob omenjenih postnih dneh so se dolžni zdržati mesnih jedi vsi, ki so izpolnili 7. leto; pritrgati si pri jedi pa so dolžni vsi verniki od izpolnjenega 21. do začetega 60. leta.

IV. Ob nedeljah in zapovedanih praznikih preneha vsak post, bodisi da bi bilo treba zdržati se mesnih jedi ali si pritrgati ali oboje. To velja tudi za odpravljene praznike, ako se še slovesno obhajajo z redno službo božjo. Post ob dneh pred prazniki se ne preloži na prejšnji dan, ampak izostane, ako pride ta dan na nedeljo ali praznik.

V. Olajšave postne zapovedi:

1. V kraju, kjer se ob postnih dneh vrši sejem in se shaja mnogo ljudstva, ni nobenega posta. To velja le za kraj, kjer je sejem, torej ne za druge kraje, ki še morda spadajo k isti župniji.

2. Vse postne dni v letu razen dneva pred Božičem in velikega petka smejo mesne jedi uživati in niso dolžni si pritrgati pri jedi: vojaki, orožniki, policijski in finančni stražniki z družino.

3. Vse dni razen dneva pred Božičem in velikega petka smejo mesne jedi uživati: delavci v rudokopih in tovarnah in njih družine; sprevodniki na železnicah in parnikih; potniki, ki morajo obedovati v železniških ali parniških gostilnah; osebe, ki so zaradi zdravljenja v zdraviliščih, s svojo

družino; vsi, ki so primorani jesti v gostilnah ali si dobaviti hrano iz gostiln; oni, ki so od drugih odvisni in si ne morejo oskrbeti postnih jedi, ali ki živijo skupno z družino, ki jim ne nudi postnih jedi; slednjič kaznjenci v javnih ječah kakor tudi njih uradniki in stražniki z družino.

VI. Pripomni se še tole:

a) Vsem, ki uživajo mesne jedi ob sobotah štiridesetdanskega posta, ob sredah in sobotah kvatrnih tednov in kadarkoli pride zapovedan praznik v postnem času ali kateri odpravljenih praznikov, ki pa se še slovesno obhaja, na postni dan, kakor tudi vsem, ki se poslužujejo olajšav, navedenih v točki V., se priporoča, naj tisti dan pobožno in v duhu pokore molijo Očenaš in Zdrava Marija v čast bridkemu trpljenju Gospoda našega Jezusa Kristusa. Ker je postna postava zelo olajšana, naj se preostali posti tem bolj v e s t n o držijo.

Posebej se še v Gospodu opominjajo vsi verniki, da si naj prizadevljejo po svojih močeh, to od svetega Očeta dovoljeno olajšavo postne zapovedi nadomeščati z drugimi pobožnimi deli, zlasti s tem, da obilneje opravljajo dobra dela krščanskega usmiljenja ter podpirajo ubožce in siromake.

b) Župniki imajo po kánonu 1245 § 1. oblast, da v posebnih slučajih iz pravičnega vzroka p o s a m e z n i m župljanom in p o s a m e z n i m družinam tudi takrat, če se nahajajo izven župnije, in v svoji župniji tudi tujcem izpregledajo postno zapoved, bodi pritrgati si pri jedi, bodi zdržati se mesnih jedi, kakor tudi oboje. Spovedniki morejo presojudati, če je kdo od posta izvzet iz posebnih od Cerkve priznanih razlogov; tako niso dolžni pritrgati si pri jedi bolniki in tisti, ki morajo opravljati prav težka dela.

Končno se odloči vsled pooblaščenja izdanega od svete konciljske kongregacije dne 29. novembra 1935, da se čas za opravljanje svete spovedi in za sprejem svetega velikonočnega obhajila začne s 1. postno nedeljo in se konča s 1. nedeljo po Binkoštih ali s praznikom presvete Trojice. Verniki se opominjajo na starodavno cerkveno določbo in hvalevredno navado, da sveto velikonočno obhajilo, ako mogoče, prejmejo v domači župnijski cerkvi. Vrhu tega se še pripomni, da so od 1. adventne nedelje do Božiča in od pepelnične srede do Velike noči prepovedane šumne ženitne svečanosti in veselice.

K sklepu ponavljam, kar sem vas lani in v prejšnjih letih opominjal in prosil:

Sveti postni čas je čas pokore in poboljšanja. Porabite dobro dneve zveličanja. Naj ne bo nobeneža, ki bi ne opravil velikonočne spovedi in ne prejel svetega velikonočnega obhajila. To, kakor itak zelo olajšani post, spada k verskim dolžnostim, ki jih dober kristjan ne sme zanemariti.

Zelo vam priporočam v molitev važne škofijske zadeve. Molite, kakor za svetega Očeta, tako za svojega od Boga vam danega škofa, obenem za dobre duhovnike in za potrebni duhovniški naraščaj. Molite, da bo delo za prištetje služabnika božjega škofa Antona Martina Slomška k svetnikom imelo uspeh in dober izid. Molite in pomagajte, da se bodo našla potrebna sredstva za prepotrebno popravilo stolne cerkve, za vzdrževanje dijaškega semenišča in za zidavo novega bogoslovja. Molite, naj Bog blagoslovi vse načrte za njegovo slavo in za rešitev duš. Molite, naj nas Bog ohrani v svoji veri in naj s svojo vsemogočno milostjo pomaga,

da bodo iz lepe Lavantinske škofije izginile nelepe razvade, ki izzivajo jezo božjo, kakor grdo preklinjanje, predrzna skrunitev Gospodovih dnevov; neizmerno uživanje opojnih pijač; sovraštva in prepiri in njih žalostne posledice; pokvarjenost med mladino in nerednosti v družinah. Blagoslovljen, kdor bo kaj pripomogel k utrditvi verskega življenja in k zmagovitemu boju zoper vse, kar veri in verskemu življenju nasprotuje. On bo prav vršil katoliško akcijo, njegovo delo bo katoliško delo.

V Mariboru, dne 25. januarja 1940.

† **Ivan Jožef,**

škof in apostolski administrator.

Opomba. Postna postava naj se vernikom prebere s prižnice v nedeljo Quinquagesima. Med letom naj se še vsak post oznani prejšnjo nedeljo. — Postna postava v nemškem jeziku (Fastenordnung) se nahaja v škofijskem Oglasniku 1928, I., str. 14. Izpremeniti je treba le v prvem in zadnjem odstavku datum odloka svete konciljske kongregacije.

16.

Slovstvo.

Knjiga za duhovno obnovo, Vilko Fajdiga, **Otroci božji**, založilo Škofijsko vodstvo Marijinih družb, tisk Jugoslovanske tiskarne, Ljubljana 1940, naroča se v pisarni Marijinih družb, Ljubljana, Streliška ul. 12/II; cena 16 din (nevez.), 24 din (vez.).

Avtor obravnava v tej knjigi celotno duhovno življenje: izhaja iz temeljne resnice o milosti božji v človeku, na katero zgradi vso stavbo duhovnega življenja, ki mu je Kristus vzrok in vzor, Marija mati in Cerkev posredovalka; lepo opisuje vlogo presv. Evharistije, katoliškega duhovništva. Knjiga je za današnji čas prav primerna in bo dobrodošla vsem, ki si želijo knjigo o zdravem duhovnem življenju.

Dr. Ivan Ahčin, **Komunizem**, največja nevarnost naše dobe, založila Zveza fantovskih odsekov v Ljubljani, 1939, cena 10 din, naroča se pri Zvezi in po knjigarnah.

Ta knjiga je nad vse sodobna in potrebna; podaja v 12 poglavjih in zaključku v sistematični obliki ter v lepem in jasnem slogu vse, kar naj znamo o komunizmu: komunistična nevarnost, varljivi obeti, pravi cilji komunizma, morala komunizma, razredni boj — diktatura proletariata, komunizem in materializem, človek in družina v komunizmu, komunizem in vera, misticizem, komunizem in njegova propaganda, Kominternina in njeno delo, delavec v Sovjetiji, kmet v Sovjetiji, poglobilni pripomočki zoper komunizem.

Tolle, lege!

O. Leonard Bajić, O. F. M., **U duhu katoličke obnove**, idejni prilog k proslavi 1300-godišnje veze hrvatske države sa Svetom Stolicom, Šibenik 1940, Tiskara Kačić, cijena 30 din.

Hrvatski episkopat je za leto 1941 napovedal proslavo 1300-letnice zveze hrvatske države s Sveto Stolico; izrazil je željo, naj bi se ta jubilej porabil za poglobitev duhovnega življenja med Hrvati. V ta namen je izdal O. Leonard to knjižico, ki obravnava važna sodobna vprašanja katoliškega življenja. Vsak, ki se za taka vprašanja zanima, bo našel v knjigi mnogo lepega in spodbudnega.

17.

Osebna naznanila.

Imenovanje. Imenovani so bili: za kn. šk. duhovnega svetovalca g. A tel š ek Janez, dekanjijski upravitelj v Braslovčah (30. XII. 1939); za dekanjijskega upravitelja dekanije Rogatec g. V a j d a Julij, nadžupnik pri Sv. Križu na Slatini (26. XII. 1939); za dekana dekanije Braslovče g. A tel š ek Janez, dekanjijski upravitelj v Braslovčah; za dekana dekanije Gornji grad Msgr. P o ž a r Alfonz, dekanjijski upravitelj na Rečici (1. I. 1940).

Postavljen je bil za provizorja nadžupnije Rogatec g. R a j n e r Ivan, kaplan istotam (26. XII. 1939).

Nastavljen je bil za kaplana v Slov. Konjicah g. Š k a f a r Ivan, izseljenski duhovnik v Nemčiji (1. I. 1940).

Upokojen je s 1. I. 1940 g. Č a r f Mihael, župnik v Galiciji pri Celju.

Umrli so: dne 11. XII. 1939 v Slov. Bistrici g. D o b r š e k Ivan, vpok. župnik iz Sevnice v 75. letu starosti; dne 17. XII. 1939 v Mariboru frančiškan p. Andrej G o l o b v 78. letu starosti; dne 16. XII. 1939 v Ptujju minorit p. Bernardin Š a l a m u n v 74. letu starosti; dne 24. XII. 1939 g. Ž e k a r Jožef, dekan in nadžupnik v Rogatcu v 69. letu starosti. R. I. P.!

Ordinacije. Dne 14. januarja 1940 v cerkvi sv. Alojzija v Mariboru subdiakon a t : iz 5. letnika: Aužner Mirko, Breznikar Viktor, Fekonja Franc, Kasesnik Janez, Kolenko Ivan, Luskar Jože, Merc Viktor, Pajk Janko, Povh Ivan, Savelli Viljem, Sovinšek Jožef; iz 4. letnika: Areh Albert, Goričan Henrik, Kocmut Janez, Roblek Peter, Varga Ludvik; frančiškanska klerika: fr. Urban Grgurić, fr. Fortunat Zorman.

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 25. januarja 1940.

Uzdaje lavantinski knezoškofijski ordinariat. — Urejuje dr. Josip Mirt.

Tiska Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.